

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

wpłynęło dn. 6.10.2006

nr. 5249 podpis

Warszawa, dnia 4 października 2006 roku

DSR-II-07-27-WHB/06
dot. BPS/DSK-043-641/06

SEKRETARIA T. U.
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 9.10.06
nr. 7268 podpis. LK

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Odpowiadając na pismo Pana Marszałka z dnia 18 września 2006 roku w sprawie tekstu oświadczenia Pani senator Anny Kurskiej złożonego podczas 18 posiedzenia Senatu RP w sprawie rozważenia możliwości przywrócenia statusu inwalidy wojennego byłym więźniom politycznym lat 1944-1955, uprzejmie informuję;

Zgodnie z art. 6, 7, 8 ustawy z dnia 29 maja 1974 roku o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 roku Nr 9, poz. 87 ze zmianami) za inwalidę wojennego uważa się osobę mającą obywatelstwo polskie, która została zaliczona do jednej z grup inwalidów z tytułu inwalidztwa będącego następstwem zranień lub kontuzji doznanych w walce z wrogiem lub pobytem w niewoli, obozie lub więzieniu za udział w tej walce. Inwalidztwo wojenne wiąże się zatem z aktywnym uczestnictwem w działaniach wojennych bądź też z działalnością konspiracyjną.

Natomiast więźniowie polityczni lat 1944-1956 posiadający uprawnienia na podstawie art.12 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 roku o kombatantach oraz

niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 roku Nr 42, poz. 371 ze zmianami) jako osoby represjonowane posiadają prawo do korzystania z niektórych uprawnień inwalidy wojennego, nie są jednak inwalidami wojennymi.

Ustawa z dnia 11 października 2002 roku wprowadziła zmiany dotyczące uprawnień do refundacji składki ubezpieczenia komunikacyjnego osób represjonowanych oraz legitymację osoby represjonowanej.

Zgodnie z art. 20 ust. 2 pkt. 2 ustawy o kombatantach[...] w miejsce uchylonej ulgi w opłatach AC/OC dla osób represjonowanych, przysługuje obecnie dodatek kompensacyjny, który zastąpił niektóre ulgi i zniżki, w tym również ulgę w opłacie ubezpieczenia komunikacyjnego OC. Rozwiązanie takie zostało przyjęte po to, aby z pomocy nie korzystały jedynie osoby lepiej sytuowane, posiadające samochody, ale również pozostali uprawnieni. Wprowadzenie dodatku kompensacyjnego o charakterze powszechnym pozwala na dotarcie z pomocą finansową do wszystkich uprawnionych. Pod względem formy pomocy dodatek w takim kształcie jest bardziej sprawiedliwy niż dotychczasowe rozwiązania. Ponadto zdecydowana większość uprawnionych odczuła poprawę sytuacji, a dodatek ten stanowi dla wielu osób wsparcie materialne.

Legitymację osoby represjonowanej wprowadzono jako dokument potwierdzający uprawnienia do korzystania ze świadczeń pieniężnych i innych uprawnień przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 29 maja 1974 roku o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 roku, Nr 9, poz. 87 ze zm.).

Ideą wprowadzenia legitymacji osoby represjonowanej było wyraźne wskazanie podstawy prawnej określonego rodzaju świadczeń i uprawnień. Dzięki temu uzyskało się dużo większą czytelność uprawnień, zwłaszcza w odniesieniu do osób trzecich, które w różnych instytucjach - udzielając ulg - dokonują bieżącej weryfikacji tych uprawnień. Zatem właśnie wprowadzenie tego typu dokumentu porządkuje dotychczasowy chaos w honorowaniu praw do ulg i zniżek grupy osób represjonowanych.

Dodatkowo informuję, że przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 11 października 2002 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych, wychowawczych (Dz.U. Nr181, poz.1515 ze zm.) osoby represjonowane nie miały ustawowo określonego dokumentu potwierdzającego prawo do korzystania z uprawnień. W związku z tym ZUS czasowo wystawiał osobom represjonowanym książkę inwalidy wojennego z wpisem określającym tytuł uprawnień.

Od dnia 15 listopada 2002 roku nie ma podstaw prawnych do wydania książki inwalidy wojennego osobie uprawnionej do renty na podstawie art.12 ust.2 pkt 1 ustawy.

W związku z powyższym zainteresowany, którego sprawa rozpatrywana była zgodnie z jego wnioskiem na podstawie art.12 ustawy o kombatantach[...] ma prawo złożyć wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozpoznanie sprawy jego uprawnień do renty inwalidy wojennego na podstawie ustawy o inwalidach wojennych[...].

Ewentualne wprowadzenie w życie postulatu Pani Senator prowadzi do sytuacji, że uprawnienia przewidziane dla inwalidów wojennych, jako realizacja zapisanej w art.19 Konstytucji RP specjalnej opieki państwa nad inwalidami wojennymi, miałyby również osoby, które nie są inwalidami wojennymi. Byłoby to rozwiązanie sprzeczne z celem ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych. W tej sytuacji niewykluczone, że postulaty uzyskania podobnych uprawnień zgłosiłyby środowiska więźniów obozów hitlerowskich, żołnierzy AK i wszystkich innych, które dotychczas mają jedynie przywileje określone w ustawie kombatantckiej. Mając także to na względzie uważam, że z dużą rozważą należy podchodzić do zmian w zakresie uprawnień kombatantów i osób represjonowanych, szczególnie wówczas, gdy propozycje rozszerzenia uprawnień nie dotyczą wyłącznie samych poszkodowanych lecz również członków ich rodzin.

z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
Joanna Kluzik-Rostkowska